

Seni Andıkça

– 11caferabi12 · 29 Mayıs 2013

Yürüdüğümüz yollardan ben,
Bir kez daha geçeyim dedim.
Yeni den heyecan, yeni den ki,
Böyle şaşkınım, seni andıkça...

Takvim yaprağına adın yazdım,
O günkü tarih kaybolmasın da,
Hangi kitap arası, duvar kovuğu,
Bulunca coşarım, seni andıkça...

Akvaryum içi sükunette ve dingin,
İsimler taktım Japon – Lepistesime,
Cevahir bak nasıl kovalar kara kızı,
Böyle oyalanıyorum, seni andıkça...

Yazıcıya gene kâğıt sıkışmış tıkanı,
Çıktılar alıyordum sana karalarken,
Şanssızlık tavan yaptı bu aralar işte,
İşleri karıştırıyorum, seni andıkça...

Hicranı yaşatan talihime kızıyorum,
Kahrım azıyor, hüsranim hiddetlendi,
Arzularım yoğunlaşmış ama yoksun,
Böyle bir hoş oluyorum, seni andıkça...

Nere de cazibem si o bakış gözler,
Nere de duyduğum, nakışlı sözler,
Nere de o aşkım? Gönlümse özler,
Şairliğim de tutuyor, seni andıkça...

Karakaşlı Çingen em cilvelim - nazlım,
Kapıldım sevdana mezarım kazdım,
Durmadan yoksun ya köşe de sızdım,
İçmeden de sarhoşum, seni andıkça...

Veysel Kimene

Sevda Şairi

(Kemal Yenice)

© Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve/veya temsilcilerine aittir.

Şiirlerin izin alınmadan kopyalanması ve kullanılması 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Yasasına göre suçtur.

02.09.2012